

PRZYTULAĆ (2) *vb impf*

a *prawdopodobnie jasne* (tak zwykle w -ać).

inf przytulać (1). ◇ *praes* [1 sg przytulâm.] ◇ 1 *pl* przytulâmy (1). ◇ [*praet* 3 sg *f* przytulała.]

Sł stp, Cn notuje, Linde XVIII w. s.v. przytulić.

1. *Obejmując ramionami, przyciskać, przygarniać czule do siebie, ścisnąć, pieścić; apprimere Cn [co] (1) :*

Zwroty: »ku piersiom przytulać« (1): Czemu rzecz którą miłuiemy obłapiającz ku pierfiom przytulamy. (–) Bowiem miłość z fercza pochodzi ktore w pierfiach przebywa *GlabGad* D6; [*Pozdraw* F4].

[»k sercu przytulać«: A tedy matka boleściwa wziąwłzy głowę zranioną styfiączem ran od ciernia zbdzioną/ [...] ku śwemu liczu przykładała/ y ku pierfiom thakiefz y k ferczu śwemu przytulała *Pozdraw* F4.]

2. *Przyciskać, przytykać, przybliżyć [co ku czemu] (1) :* Trafuie fie theż w porodzeniu iż dziecię obiema rękoma pocźnie fie rodzić [...]. W thakiey przigodzie baba niechay zafię wzad dziecię iąwłzy zaramionka: wroci. A potym vgadzaiącz/ pierwey iednę, potym drugą rękę ku boczkom ma przytulać *FalZioł* V 22c.

*** [*Bez wystarczającego kontekstu: Przytulam/ Admoveo, foveo. Volck* Vvv4v.]

Synonimy: 1. *obejmować, pieścić;* 2. *przybliżyć, przyciskać, przytykać.*

Formacje współrdzenne cf TULIĆ.